

Rozhovory se životem

76

OBSAH

Sdělení Josefa z Nazaretu -----	3
Hardus o životě v nadzemských sférách-----	6
Sdělení Helia Mera-----	15
Praktiky tibetských mágů - pokračování-----	16
Lékaři Egon a Ulf radí, jak posílit vnitřního léčitele---	18
Význam modlitby s dětmi-----	21
Rozhovor se zlodějíčkem Joe-----	22
Jak bojují vysoké bytosti světla -----	29
Synergie a Kristův vnější světelný kruh-----	32
Vykupitelská mise Krista-----	37
Uzavírání aury-----	41
Cvičení k harmonizaci a posílení imunity-----	42
Z našich zkušeností-----	44

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

SDĚLENÍ JOSEFA

Ve jménu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista vás zdravím. Na začátku je to pro mě poněkud těžké, protože musím svého ducha vměstnat do prostředníka. Ale napříště už to bude snazší.

Srdečně, vroucně a upřímně vás v tomto společenství jménem Ježíše Krista vítám. Určil mě za vedoucího a já s radostí úkol plním. Zdravím vás všechny, obzvláště nově příchozí sourozence.

Děkuji za pozemské dary. S důvěrou jste je přinesli, aby byly duchovně prozářeny či požehnány. Budu se snažit od Krista obdržet paprsek, abych vás pak naplnil duchovní silou požehnání; naplní tedy nejenom svíce (či chleby - pozn. redakce), zaplní i vaše duše. Obdarováváte mě tím, že se se mnou spojujete.

Jsou zde s námi také vám neviditelní dříve odešli přátelé - jsou tkanivem pravdy, že život pokračuje v opětném sjednocení.

Pád a návrat bytostí

Ze vznešených oblastí v různých formacích a rozličnými způsoby odpadlo velké množství duchovních bytostí. Bůh je však Bohem pořádku, a tak pověřil Krista, aby je všechny zase přivedl do domoviny, do níž náleží. Aby duály svedl dohromady, a byl tak naplněn **zákon jednoty stvoření**.

Poté Kristus pověřil nás, Boží posly, tento úkol realizovat. Děláme to nepřetržitě. I nyní.

Příliš mnoho duchovních bytostí a lidí ještě nepochopilo, proč žijí, jaký mají cíl. Neptají se: Kdo jsem? A proto se jim na Zemi nedaří stín své minulosti setrást. Stín je pokušitel, seje lež, nepravdu, zhmotňuje, žije v duchovní temnotě. A duchovní bytosti ani lidé to na Zemi nechápu.

Životní zkušenost lidí není souvislá, je rozkouskovaná. Ale občas, u někoho častěji, při nich vzplane myšlenka - slovo

duchovního průvodce. Většinou ho nepochopí. Natož aby pochopili pojem Boha.

Boha vám chci svými slavnostními slovy a v radostném postoji přiblížit: ***Bůh je láska! Jeho tvoření se na lásce zakládá.***

Poté, co na Zem s duchovními bytostmi a lidmi láska nepřišla, či jenom částečně, poslal Stvořitel k lidem Země přímý odraz své lásky - Krista. Pověřil ho lid uvést do pravd a naučit milovat. Také osvobodit ze zajetí Satana, kterému se lidé dobrovolně podřídili.

A Kristus, světlo světa, tuto situaci zmínil. Ovšem lid Země toto Světlo nepoznal. Štědrý večer (či slavnost „vzkříšení“ - pozn. redakce), kdy na tuto událost vzpomínáte, je svátek posvěcení Země skrze Krista. Kosmicky viděno, planeta Země patří k Jeho říši. Příchodem Krista byla posvěcena k vzestupu do vyššího systému planet. Proto byla a také je vystavena odporu Satana. Nasazuje vše, aby lidstvo získal pro sebe. Po staletí, od Kristova příchodu, probíhá boj mezi světlem a tmou. Je vašemu zraku a sluchu skrytý. Nemá ale skončit tak, jako se to stalo na Malloně/Maldeku, zničené planetě této sluneční soustavy (viz R6 - pozn. redakce). Ovšem vaši vědci slaví, že z ní našli úlomky na jednom z tzv. satelitů.

Totéž hodlá Satan a jeho přívrženci provést se Zemí. **Ale Země byla posvěcena Kristovým zjevením, a proto se o ni bojuje.** A dříve než Satan ničivým způsobem zasáhne, bude Země Kristem očištěna. Proto ten boj, který nevidíte. Satan bojuje o každou lidskou duši, ovšem stejně usiluje Kristus a jeho Boží poslové svou obětavou činností. Já bojuji s nimi a vás chci mít na straně Krista. Vždyť v nitru již Jeho následovníky jste. Byla to vaše vůle, a tak jste Jemu zasvěceni.

On pravil: „Kdo není se mnou, je proti mně; kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.“ Mt 12,30

Kristus je cesta, pravda vedoucí k věčnému životu. Říká: „Kdo není se mnou, je proti mně.“ Tato slova jsou skutečností, a proto musí být chráněna. Každý nechť tak činí ve svém vlastním vědomí. Každý buď pro, nebo proti Kristu. Čas se blíží. Stále má lidstvo svobodnou vůli se rozhodnout.

Evoluce a nadvědomí

Ve vaší pozemské řeči často pro vývoj používáte slovo evoluce. A tak ho nyní použijí: Evoluce skrze Krista a s Kristem a v Jeho vůli. Evoluce růstu toho Bohem chtěného.

Další váš termín je nadvědomí. Co znamená? Kristus jako Ježíš z Nazaretu naučil své učedníky a apoštoly velmi mnoho. Ale nemohl jim říci všechno. Nepochopili by to, ani neunesli. Proto, aby předal nová sdělení, posílá na svou planetu Zemi posly. A bude i nadále. Máme lidem otevřít další obzory. Poslal mnoho duchovních bytostí a také mě.

Nadvědomí je slovo, které tehdy Ježíš nemohl apoštolům a učedníkům bez mnoha dodatků vysvětlit. Nadvědomí působí nad denním vědomím. A vy se máte duchovně vyvíjet tak, abyste nadvědomím dokázali pochopit, že láska Boží vám dala do ruky zrcadlo. V něm vidíte sebe, což znamená, že jedinečně prací na sobě lze dosáhnout osobní dokonalosti.

Moji milí přátelé v Kristu, vysvětlil jsem slovo evoluce. Evoluce v tomto smyslu se v budoucnu bude rozšiřovat ve všech oblastech. Vznikne obrovské vědění, zejména v oblasti tzv. vnitřního vědomí lidí. Z nitra vyjde impuls se stát zralým následovníkem Krista. A planeta Země bude léčena. I to dal za úkol Stvořitel Kristu: bude Zemi s pomocí Slunce a jeho soustavy planet uzdravovat.

Naše zvěstování nebere konce, nepřestává. Stále jsme vysíláni, dokud nebude záchrana skrze Krista zahájena.

Závěrem naléhavě prosím: Zasvěťte svou vůli Kristu! Země i každý její obyvatel obdržel svým příchodem posvěcení. A ještě vlastníte Boží jiskru. Máte Kristovo světlo. Potřebujete jen vynaložit síly a opakovaně říkat: „Obětují se, vydám ze sebe to nejlepší!“ Každý den svého života Krista uznávat a žít jako Jeho následovník.

Děkuji za pozornost, mám z ní radost. Pane a Mistře, prosím nyní o příviv milosti. Mám příliš málo síly k požehnání....

Ty nyní posíláš mnoho energie, chci ji nesobecky a plný lásky rozdělit...

Proudí skrze mne a já ji předávám nesobecky dál...

Stejně jako Kristus vás chci k sobě přitáhnout. Chci dar od vás: živoucí vaši Boží jiskru. Chci vaše niterné Kristovo světlo naplnit tím, co jsem obdržel. Nic si nenechám pro sebe. Kristus je můj svědek, že vše předávám dál, sloužím Mu jako nástroj. A nyní vám všem žehnám a také to, co jste sem položili....

Společenství prvotních křesťanů ve vzdálené zemi dostává stejné požehnání a stejnou sílu jako vy.

Bůh neřeší váš vzhled. Ani těch, kteří jsou doma odkázaní na cizí pomoc, jsou nemocní, trpí. Bůh zná jen lásku.

Požehnání našeho Pána a Spasitele probíhá.

Směl jsem zprostředkovat sílu.

O ŽIVOTĚ V NADZEMSKÝCH SFÉRÁCH

Ze své duchovní vlasti jsem s sebou opět přinesl všechno, po čem vaše duše touží – mír, radost, životní sílu, a především šanci duchovně růst, protože ta je důležitá. Někdy to zvládáte, jindy ne. Ale chci vám pomoci.

Zdravím všechny nové sourozence. Nacházíte se ve společenství prvotních křesťanů. I před dávnou dobou po Ježíšově návratu domů se prvotní křesťané scházeli. Ježíš jim slíbil: „Pošlu vám Boží posly.“ Takový Boží posel jsem i já. Je tu mnoho přátel, kteří mají tentýž úkol. Proto se nazýváte duchovními křesťany, prvotními křesťany, následovníky Krista.

Existují myšlenky, jež vám chceme neustále vkládat do vědomí. Chtěli bychom také zvýšit vaši vibraci, posílit vědomí a zprostředkovat naše síly, abyste si každodenně mohli udržovat ve vědomí: „Jsem duchovní křesťan, jsem prvotní křesťan, jsem následovník Ježíše Krista.“

Ale nejprve platí můj dík všem, co se zasazují o toto společenství, především těm, kteří tak pěkně zpracovávají sešit sv. Josefa, takže vše úspěšně pokračuje. Sourozenci z něho mohou čerpat duchovní sílu. Díky vám všem! Příspěvodatelům a obzvláště vedoucím sourozencům a také těm, jež se starají o organizační záležitosti, tedy o to, abyste se zde mohli scházet a Boží poslové vám mohli vysvětlovat.

Předal jsem Josefu z N. informaci, že všichni vedoucí sourozenci, pokud jim hmotné tělo dovolí, chtějí i nadále sloužit naší společnosti. Velmi ho to potěšilo. Také on chce ve spolupráci pokračovat. Ale prosím, aby ti, kteří se zde necítí dobře, dobrovolně vystoupili. My v předávání duchovních znalostí neustaneme. Ti, kdo vystoupí, nebudou mít v budoucnu už tolik možností být niterně opatrováni jako dosud, protože příležitosti se stávají vzácnými. Než dobrovolně vystoupit, je odvážnější se mezi sebou udobřit. Josef z N. dále řekl: Dej pozor, ať je za jakýchkoliv okolností stále vydáván „sešit Josefa“. Pokud se cítíte přetížení - mám na mysli všechny, kteří se podílejí na jeho vydávání, pak přijďte ke mně, já to s Josefem z N. projednám a najdeme pomoc. Na závěr pravil: „Vyšlu posly, aby je v jejich činnosti posílili.“ To platí pro všechny, co naší společnosti slouží.

Kdy předávat duchovní informace

Je potřebné pomáhat bližnímu a důležité, aby druhý pocítil, že jste jiní než ostatní lidé. Má to tak být. Máte vyzařování, jež vaši blízcí vnímají, takže se odhodlají se k vám přiblížit a mluvit o věcech, které by jinému neprozradili. Pokud ruce nastaví, dejte! Jestliže najdou slova a kladou otázky vyššího významu, předejte!

Moje milované děti! Je velký rozdíl, zda dáváte těm, kteří o to žádají, nebo si umanete, že budete někoho poučovat a tlačit na

cestu, kterou jdete. Pak budete opakovaně odmítnuti a to, co dáváte, nebude přijato. Jakkak to bylo u vás? Jen si vzpomeňte! Nezrodila se ve vás touha po něčem, co pro vás nyní tolik znamená? Máte **dávat jen tam, kde se o to žádá**. Mluvím o tom proto, že někteří z vás jsou opakovaně zklamáni, mysleli si, že měli usilovat o člověka, ale nepodařilo se. Říkám však, nebylo to zbytečné - zaseli jste semínko do země. I když hned nevzklíčilo, protože země ještě nebyla úrodná a čas nenazrál, přesto přijde hodina, kdy slunce bude svítit a úrodná voda nechá semínko náhle vzklíčit. Není to marné! Tím jsem vás chtěl potěšit.

Pomoc odtěleným

Brzy přijde opět čas, kdy budou lidé navštěvovat hřbitovy a láskyplnými dary vzpomínat na toho, koho milovali nebo si ho vážili. Je báječné, že jste nezapomněli – ale je to příliš málo! I ty nejkrásnější květiny jsou pouhá hmota!

Denně máte konat! Posílat modlitbu tomu, kdo je plný velikosti a lásky, modlitbu spojenou s prosbou o sílu a lásku pro toho, kdo opustil tělo; aby brzy poznal, že není v nicotě, když už nemá hmotné tělo. Nechť svou duši pozdvihne a jeho ruce se s prosbou vzepnou vzhůru k Všemohoucímu, aby ho vzal opět zpět do své říše. Aby dlouho nečekal, dostal požehnání a dobral se k poznání: Nejsem spoutaný, jsem volný na cestě zpět do původní vlasti!

Toto je obrovská zářivá pomoc, kterou váš bližní pravděpodobně nevidí. Ale cítí ji a prožívá. Častokrát jsem říkal: Když jdete, milé děti, na hřbitov, pak v myšlenkách mluvte ke všem! **Je jich tam tolik čekajících na spasení, na okamžik uvolnění z řetězů, které je vážou k Zemi. Žijí totiž v mylné představě.**

Asi si myslíte: Je tu přece tolik duchovních přátel, kteří je poučují a chtějí je vést na cestě domů k Otci. Ale také často slýcháváte, že **duchovní bytost může přijmout jen vibraci odpovídající jejímu aktuálnímu vývojovému stupni. Existuje na stupni, na němž nedokáže povzbuzení z duchovní říše Boží zachytit.** Jde sice kolem jejího duchovního sluchu, ale ona ji neslyší, protože tomu neodpovídá stupeň, na kterém se nachází.

Vy, pozemští lidé, ztělesněné duchovní bytosti v lidském hávu **máte však možnost jim zprostředkovat vibraci, kterou mohou přijmout.**

Proto je cenné, kdykoliv půjdete se svými květinami na hřbitov, **probudit ve všech těch bytostech přání jít domů**, necítit se být vázané nějakým omylem, jehož se v lidském životě dopustily. Mají se od toho osvobodit a Všemohoucího prosit, aby je vzal s sebou na cestu do duchovní říše všemocného a odpouštějícího Otce!

Smím vám dát sílu k tomu, abyste jim pomohli, rozšiřovali světlo, vymazávali omyly a mnoha, mnoha nevědomým duchovním bytostem ukázali cestu tam, kde začíná jejich blaženost.

Kéž vám žehná Všemohoucí a dá sílu a lásku pro tento velký čin! Ať vám dá energii, abyste nezapomněli plnit tuto svou povinnost. Kéž vás nechá zažít blaženost všech duchovních bytostí, které teď mohou najít cestu domů! Pán vám žehnej. Nechť vás vede k věčnému světlu! Amen

Hřbitovy

Nyní se dostanu k několika vyprávěním vašich milých duchovních průvodců. I je opravdu srdečně zdravím. Dali si námahu ke mně přijít a nabídli vyprávění o tom, co ve dnech, kdy se vzpomíná na již odešlé, prožili s několika z vás, když navštívili místa k tomu určená. Tedy lidsky řečeno, byli u hrobů v období Dušiček.

Přináším sdělení milého duchovního průvodce doprovázejícího jednu osobu. Byla to žena, opravdově se v nitru modlila za ty, jež jsou tam zdánlivě pohřbeni. Ve skutečnosti je pohřbeno jen to vnější. Ke své radosti zjistila, že byla v nitru příjemně rozrušena. Co se stalo? Modlila se a myslela na své milované. A náhle, jak mi duchovní průvodce vyprávěl, byli tři z jejích milých dříve odešlých tak blízko u ní, že to pocítila. Jako vnější znamení jí vytryskly slzy z očí. Po nějaké době měla sama přání být pohřbena a osvobodit se z těla. Byla to starší vdova a její nejtoužebnější přání bylo se spojit se svými milými. Tolik jeden příběh.

Druhý duchovní průvodce vyprávěl, jak jedna kompletní rodina šla ke hrobu, ve kterém jsou pohřbena těla prarodičů. Děťmi vyvolaná vnější vibrace se k takové situaci nehodila. Mluvilo se o běžných věcech, drmolil Otčenáš jeden za druhým. Co však nezpozorovali, byli smutní duchovní průvodci. Smutek se rozšiřoval. Dále mi duchovní průvodce sdělil, že dvě ženy v noci špatně spaly.

Chcete vědět, proč. Ony ženy měly na sebe navěšený doprovod. Tomuto doprovodu nemohly v důsledku návštěvy hřbitova zabránit či ho odrazit, ačkoliv je jedna žena z tohoto společenství. Bohužel si přitáhla otevřenou auru negativní síly.

A třetí příklad. Byl sdělen jedním duchovním průvodcem jako velmi politováníhodný. Někteří lidé mají takové představy: „Co zbylo ještě v hrobě z mých milých?“ tázaly se dvě sestry u hrobu svých rodičů. „Co asi z nich ještě zbylo?“ Nebyly z tohoto společenství, ale duchovní průvodci mi to oznámili, abyste viděli, jaké myšlenky, jaké rozhovory na hřbitovech vnuknou návštěvníkům hrobů jak Boží poslové, duchovní průvodci, tak negativní síly.

Jako duchovní křesťany vás nabádám. Pokud jdete během roku či ve sváteční dny na hřbitovy nebo k náhrobkům mimo hřbitovy, vezměte si k srdci, prosím, co jste se naučili: Držet auru uzavřenou, kontrolovat si myšlenky, a především vždy být spojeni modlitbou s Bohem, Kristem, Božími posly a duchovními průvodci! Pak se vám nemůže nic stát. Tehdy pomáháte i těm, kteří stojí nebo sedí u takzvaného hrobu a čekají na modlitby.

K těm, co rozšiřují upřímné modlitby, opravdovou vibraci a vnitřně prosí Boha o pomoc duším takzvaných odešlých, přichází od jiných hrobů mnoho duchovních bytostí. Jako hrozny se pak na ně navěsí a posilují se modlitbami a vibrací, kterou šíříte. Zůstaňte uzavření!

Závěrem prostě za ty, jež jste neznali a kteří přesto potřebují vaši lásku k bližnímu. Tím končí toto téma. Milí sourozenci, vím, jak to u lidí chodí. Teď chcete vědět, kdo byla ona žena, která...? Kdepak! Nejsem žalobce, ale zprostředkovatel lásky Stvořitele. Znáám vás už desetiletí a vím, jaké myšlenky formulujete vy a které

jsou vám vnuknuty i jak bojujete. Slovo „bojovat“ užívám ve smyslu bránit se, odrazet.

Duchovní postoj znamená nebýt bojovný

A když už jsme u tohoto slova. Často vysvětluji a prosím, abyste se proti ničemu nestavěli bojovně, nýbrž se vyhnuli, usilovali o jinou vibrační kvalitu, zkrátka nebojovali! Jinak jste vy ti slabší! Boj otevírá a pak vám jsou opravdu odebírány síly. Vyhnout se znamená modlit, dostat se přes útočné a negativní myšlenky, vůbec si jich nevšímat! Nehrát si v myšlenkách: „No tohle! Teda!“ Prosím, nedělejte to! Tím jenom ztrácíte!

Adaptační spánek

Dostávám se k informaci, která vám může trochu otevřít oči, až se vám přihodí: rozdílné probuzení na oné straně. Vidím, že vás téma zaujalo.

Když duchovní bytost, jež zanechala pozemské tělo na Zemi, chce vstoupit do takzvaného duchovního světa, pak záleží na tom, jestli její vývojový stav prokazuje takovou zralost, aby směla vstoupit do světlých nadzemských sfér. Adaptační spánek na oné straně závisí na tom, kam až duchovní bytost ve vývoji na Zemi postoupila. Když málo, pak nadzemské sféry leží před ní jako těžké zklamání.

Čím výše se duchovní bytost vyvinula, a tedy pozemský život dobře zvládla, tím kratší adaptační spánek nebo přizpůsobovací dimenze potřebuje.

Pokud se duchovní bytost málo snažila o svůj budoucí život, nebo dokonce nechtěla vůbec žít – i to se stává – je schopnost se přizpůsobit určité sféře velmi malá.

Zvláštnosti jemnohmotného dýchání

Jestliže si ale například dobře vyvinutá duchovní bytost osvojila svými osobními úspěchy tolik síly či energie, že se uvolnila a přejde do krásné sféry – pak je vývojová, popř. přizpůsobovací fáze poměrně krátká. Brzy nadechuje kolem sebe vibraci té sféry, kam půjde.

Zvolil jsem slovo „dýchá“. Milí sourozenci, duchovní bytost dýchá jiným způsobem. Ne tak jako vy. Ona nadechuje energie, které potřebuje k tomu, aby stimulovala duchovní vývoj. Tedy pokud chce. Pak taková výše vyvinutá duchovní bytost žije v dalším osobním životě ve vědomí své osobnosti ve sféře svých úspěchů. Je nesena Božím dechem, krásou, láskou, radostí. Sklízí jakési zadostiučinění, i to patří k osobnímu vývoji: Já se v pozemském životě snažil a teď si to smím užít. A právě tento její Boží nádech je to, co společně vibruje, a tak s formováním takového milostiplného nádechu dojde ihned k dalšímu vývoji, neboť u Boha neexistuje nečinnost. Pokud je tedy jedinec dostatečně zralý, rychle se posouvá do vyššího vývoje.

Ztráta jasu duchovní bytosti, misionáři

A opačný příklad. Duchovní bytost potřebuje poměrně dlouhý čas, protože si v pozemském životě přivodila zatížení, a zmeškala tak duchovní možnost vývoje, která jí byla na Zemi poskytnuta. Dokonce nechala ležet ladem talenty, které si ze svého předchozího života přinesla s sebou. To je ten těžší případ. Neboť když si talenty nasbírala a na Zemi nevyužila, protože všechno ostatní pro ni bylo důležitější, pak zde zažije úzkost, návštěvu negativních sil, které nešetří opovržením a výsměchem.

U takové duchovní bytosti dojde k zatemnění duše. Doslova to tak není, dochází k utlumení, ztrátě jasu. Projevuje se to tím způsobem, že je kolem ní matné světlo. Není schopná se koncentrovat a to může trvat velmi dlouho. Misionářské duchovní bytosti pravidelně nahlíží, zda se něco změnilo, aby ji vytáhly z potemnělé oblasti. Negativní síly mají vždy přístup, misionářské duchovní bytosti si však musí cestu teprve vybojovat. Většinou jim pomáhá vysoká duchovní bytost, která má dostatečný potenciál nízké bytosti vytlačit, zahnat, a tak umožnit misionářským k ní přístup. Atmosféra v těchto sférách je tak temná, že bytosti, jež nazývám misionářskými, mají potíže do nich jen vlastními silami proniknout.

Někdy, když chceme dosáhnout pozemské sféry, máme i my problémy, abychom se k vám dostali. Neboť se snaží nám zabránit se sem dostat. U Satanova systému je to vždy stejné: Kde

má být šířeno světlo, kde ve jménu Ježíše Krista mají být sourozenci pozdvihnuti na cestě domů k Otci, tam se on se svými stoupci staví proti. Proto je to takové i na hřbitovech, stejné je to v nízkých sférách. Tam, kde má Satan přístup do světů planet, funguje to vždy stejně. Jinými slovy: stále stejný systém zajišťující, aby mu lidé sloužili.

Léčebný spánek ve fluidech průvodce

Existuje však i jiná možnost, týká se některých sourozenců. Sestro Margaretho, teď je třeba dávat pozor! Jde o sourozence, jejichž duše po dlouhém, těžkém pozemském utrpení po odchodu ze Země pokojně odpočívají v takzvaných sanatoriích neboli léčebných sférách ve fluidech svého duchovního průvodce. To je něco zcela jiného a cenného.

Utrpení je do jisté míry nedobré, bolestivé, ale částečně duši podporující. Duše, která v pozemském těle těžce trpěla, je zde od něho osvobozena. Jestliže byl přechod nevědomý, má ještě bolesti, protože si je částečně na druhou stranu bere s sebou. Ale v léčebných sférách, kam se dostane, jsou s ní duchovní pomocníci, přátelé, duchovní lékaři a ti jsou oprávněni z těchto sourozenců bolesti odebrat. Neboť Bůh je Bůh lásky a nechce, aby se zde, na vyšší úrovni, trpělo.

Utrpení je také léčivý systém Stvořitele! To však lidé neradi slyší, vidí, s nechutí přijímají. Přesto je to léčivý prostředek, který hýbe duší, očisťuje, aby si svá pochybení uvědomila a díky poučení Božích poslů se vyléčila. Je smysluplné, ale lidé se mu vyhýbají, vím. Kdo chce trpět! Kdo chce zažívat rozpaky, když si má nechat pomáhat od jiných? Jeho přijetí by mohlo být rozhodující pro vaši budoucnost! Vy to však pocítujete jako ponížení. Přemýšlejte, vy, moji milí, kteří oprostěni od těla nasloucháte. Byli jste dost pokorní ve svém pozemském životě? Ovšem ti, co mě poslouchají v těle, ti se ještě mohou pokornými stát. Preventivně si tak mohou ušetřit mnohé trápení. To jsou základní myšlenky duchovního učení Ježíše Krista.

„Jak kdo zaseje, tak také sklídí,“ říkáte. Některým se vybaví slovo karma, zákon příčiny a následku. Milí sourozenci, chci vás

i sebe utěšit – mě se to rovněž týká: žádná padlá duchovní bytost nemůže svůj život ve hmotě prožít bez chyb. Existuje tolik pokušení, tolik těžkostí! Je mnoho rozmanitých nástrah odvádějících pozornost od přímé cesty zpět k Bohu, do duchovní vlasti.

Zlepšovací a vývojový nadzemský stupeň

Pokud duchovní bytost žila ve vyšší zlepšovací sféře, nemůže klesnout do nižší. Čekám na vaši reakci! A jeden milý bratr už reaguje. Ty sis ovšem zaměnil „vývojový stupeň“ a „zlepšovací stupeň“. Není to jasné? Vysvětlím. Prosíme vás neustále naléhavě, abyste svůj duchovní vývoj posouvali vpřed. Abyste dosáhli alespoň sféry 4/4, podle vašeho způsobu číslování.

4/4 je první vývojový stupeň. Všechno, co je pod ním, je zlepšovací stupeň. Proto, když duchovní bytost dosáhla zlepšovací stupeň 4/1 nebo 3/7, nemůže klesnout zpátky, pokud – a to jsem předtím zapomněl! – svá pochybení pozemského života napravila. Když je tedy napravila, dostane se opět na 4/1 nebo 3/7. Tedy neklesne na 3/3 atd. O tomto jevu vás mohou informovat jen Boží poslové.

Všechno, co je život, potřebuje energii. Celé stvoření je postaveno na energii a nejvyšší energie je láska Stvořitelova. Proto děláme všichni, také já, dobře, že se k Jeho lásce přivíneme.

Stvořitele osobně neznáme, známe Jeho odraz, Ježíše Krista. A Jeho vy znáte z obrazů. Zdali je ta představa správná či méně, neřešte. Vaše nitro vás ke Kristu povede. Také Boží poslové pomáhají vést všechny děti Boží skrze Něho domů ke Stvořiteli. Jak se to všude přesně děje, bych sám rád věděl. Ale nevím.

Nádherné je, co vy můžete na Zemi dokázat: zlepšit se alespoň na učební stupeň 4/4, z něhož už nebudete nuceni – to slovo si dobře zapamatujte! – se na tak nízkou, hmotnou planetu, jako je Země, inkarnovat. Děkuji za pozornost.

SDĚLENÍ

Otevřel jsem svatostánek a vidím Kristovo světlo a Jeho učení lásky.

Ježíš svým příchodem snesl vše z nebe dolů. Ale na hořký konec musel jít sám. Učinil to pro vás všechny. Je rozšířeným omylem se domnívat, že tím bylo lidstvo zbaveno hříchů.

Pravda je jiná: Každý musí jít vlastní cestou k Bohu sám za sebe. Kristus, Marie a ostatní vám nemohou hříchy odebrat, ani je za vás odpracovat. Každý si musí svoji spásu vydobýt sám. Nikdo vám ani nemůže poskytnout útočiště, pokud to sami nebudete chtít.

Stojí však psáno: „Proste Otce ve jménu Krista. On prosbu splní, bude-li to pro váš prospěch a v Jeho vůli.“

Kristus je světlo ve tmě. Toto světlo chce ve vás dlít. Proto vyrůstajte z nitra, nikdo to za vás neudělá! Používejte toto světlo a využívejte cenné jednotlivé dny vašeho vzácného pozemského života.

My, duchovní bytosti, jsme připraveny světlo předávat. Snažíme se ho roznášet všude i dnes, kdy Země je již zahalena temnotou.

Důvěřujte světlu a chraňte si ho, aby, až bude na Zemi totální tma, vás vyšší bytosti a andělé uviděli. Kdo neplane, nebude rozpoznán. Chcete patřit k mase temnoty?

Světlo Kristovo, udělej je tvými následovníky! Prosviť jejich Boží jiskru! Kristus je duch světla, ať se i oni stanou Tobě podobnými. Amen.

PRAKTIKY TIBETSKÝCH MÁGŮ

Po setkání s černými mágy, které jsem minule popisoval, mi pomohli Boží poslové přísunem energie. Připouštím, že tento typ rozhovorů je pro mě nebezpečný, neboť jakýkoliv můj nesprávný myšlenkový pochod by vedl k vysávání životní síly, a o to mágům jde.

Jednou se u mého lůžka rozlilo světlo a já viděl kolem sebe Boží posly. Řekli: „Při tvém posledním setkání s černými mágy jsme poznali, že někteří chtějí na základě tvých poučení změnit svůj vztah k Bohu. Dostali jsme proto od Krista úkol, abys udělal, pokud chceš nadále zasévat semínka, ještě pár pokusů. Kristus o to stojí. Buď časně ráno připraven a my ti pomůžeme.“

Zanechajíce harmonickou vibraci zmizeli tak tiše, jak přišli. Přestože jsem toužil po hlubokém spánku, ve kterém bych nabral síly, již jsem neusnul, byl jsem naopak bdělý.

Brzy ráno se dostavili Boží poslové a vedli mě do nedaleké kaple. „Znesvěcení“, pomyslel jsem si při vstupu dovnitř. Znamí mágové mě tam již očekávali. Nedali mi čas se zkoncentrovat, ihned při vstupu na mě zaútočili: „Tak ty si myslíš, že můžeš námi opovrhovat!“

Zvolal jsem: „Neopovrhuj nikým, ani vámi!“ Odpověděli: „Kdybychom chtěli být jako ty, to bychom museli hluboko klesnout! My však chceme a budeme stoupat.“ „Tak mluví všichni, kteří dosud svůj život nepochopili. Ale já nasadím své od Boha přijaté síly a dary pro spásu vašich duší.“ „Komu není rady, tomu není pomoci. Poslouchej! Způsobíme ti nemoci, nouzi, neštěstí za neštěstím a zažiješ mdloby. Už vidíme, jak před námi žebráš a utíkáš,“ hrozili.

Z popudu Božích poslů jsem zvolal: „Slyším vás štěkat, ale kousat neumíte! Zvu vás, abyste mohli mé jasné vyznání víry

v Boha převést ve skutky!“ Vztekla křičeli: „Díky nám se zblázníš, to je jisté, jako že po zimě přijde jaro. Zakrátko budeš litovat, že nás proti sobě poštvál. Zažiješ peklo na Zemi!“ Odcházel a vykřikovali další a další hrozby. Tak toto setkání skončilo.

Vše později pokračovalo touto událostí: Chtěl jsem být klidný, rozvázný, a proto si hodlal vyprosit niternými modlitbami ke Stvořiteli a Kristu sílu a mocnou podporu Božích poslů. Ovšem najednou se před mým jasnovidným zrakem opět objevila horda tibetských mágů. Vnímál jsem ale také Boží posly. Byli mi tak blízko, že jsem jejich pomáhající síly přijal, aniž by z nich mágové něco utržili.

Poslové mi sdělili, že jsem v centru dění, že mi věří a pomohou rozdrtit jejich dimenzi: „Poslechni si je. Neměj obavy. Ukaž, že máš zavřenou auru a jsi služebníkem a pomocníkem Krista i Stvořitele.“

Tu se ozvala druhá strana: „Už jsme zase tady. Chceme, abys nás vyslechl a věnoval pozornost tomu, co říkáme. Nebo tě k tomu přinutíme!“

Pocítil jsem stísněnost. Znal jsem jejich nátlaky, vnímám je jako svěrací kazajku. Ani pohybovat jsem se pořádně nemohl. Zvolal jsem proto: „Vy mě nemůžete nutit! Mluvím s vámi jen proto, abych poznal vaše smýšlení a odhalil slabiny!“ Zlostně zvolali: „Měj se na pozoru, jdeme ti po krku. A hele, přece tě zajímá, co říkáme!“ Zareagoval jsem totiž na jejich slaboduchý hovor unáhleně. Stále mluvili, až jsem vznětlivě zvolal: „To, co mi říkáte, vám ve skutečnosti napovídají nadřazení černí mágové, stále zasévají do vašich duší nečistotu. A já tenhle balast mám poslouchat? To nikdy!“

Přítomní Boží poslové se mě snažili zklidnit, ale drzá slova mágů mě strhla k užití ještě silnějších slov: „Jste tak zdegenerovaní, že můžete myslet a vnímat jen na úkor těch, kteří vám dají energii. Jásáte, když ulovíte někoho, kdo vám, aniž to tuší, sílu přenechá. A to je zvrhlé.“

Slova, která jsem na ně metal, nebudu raději opakovat. Označil jsem je za parazity, pijavice a narkomany toužící ukájet své chorobné návyky.

Boží poslové mě opět zklidňovali, ale moc se jim to nedařilo, dokud neřekli: „Mágové tě schválně rozčilují, aby se dostali k tvojí energii!“ To zapůsobilo a já se trochu umírnil. Ale pak jsem je opět začal poučovat: „Tajně naříkáte, když se vám nepodaří to, k čemu vás velitelé nutí. Žijete jen pro radovánky a na úkor netušících, které vysáváte. Abyste ztížili probuzení pozemšťanů pro duchovní život, pokoušíte se všemi prostředky zahalit pravdu o vás. Jste démonicky zvrhlí a zaslepení.“

Opět mi poslové naznačili, abych se stáhl do ochranného pláště aury a pak radostně sdělili. „Díky tvým otevřeným slovům jsme společně splnili Kristův úkol – sbírat padlé. Ukazuje se totiž, že někteří z nich začínají být připraveni změnit stranu – tedy jít k Bohu a Kristu. A za to ti děkujeme. Ještě tě doprovodíme na lůžko a tam posílíme.“

LÉKAŘI EGON A ULF RADÍ, JAK POSÍLIT VNITŘNÍHO LÉČITELE

Duševní jedy

Milovaní! Správně se ptáte: Nemá láska k Bohu a k bližnímu žádnou pomáhající roli pro tělo a duši? Jednoduše řečeno: Láska zbavuje utrpení!

Všechny pomáhající činy, které coby dítka Boží konáme - modlitby či láskyplná slova a skutky, zbavují strachu, tlaku, rozpouštějí vaše utrpení a osvobozují pro inspiraci k vývoji. Protože vás podporuje láska Stvořitele, projevuje se to i na vašem zdraví.

Druhá strana působí pomocí negativních bytostí a sugescemi. Dokud žijete v obou těchto světech, dokud neučiníte radikální obrat ke Stvořiteli a Jeho zákonům lásky, jste jejich zajatci. Pryč s duševními jedy! Řiďte se proto těmito zásadami duševní hygieny:

- pozitivní životní postoj,
- denní kontrola vlastní energetické ochrany,
- odmítání negativních myšlenek a jejich přeměna na láskyplné.

Láska léčí utrpení. Není snadné odehnat staré návyky pouhými slovy. Ale kde je dobrá vůle, tam je také pomoc. Většina lidí se bojí nemocí, budoucnosti, dělá si starosti. Tyto jemně spředené vibrace negativních myšlenek a impulsů strachu prosycují pozemskou atmosféru a skýtají potravu pro kolektivní pocity strachu, nejistoty, nedůvěry a nebezpečí. Svůj cíl v dnešní době nemíjejí.

Posilování imunity

Máte strach z nemocí. Správně namítáte, že je oprávněný, protože jste obklopeni bakteriemi, viry apod. Jste jim vydáni na pospas? Vaše imunita, naši milí, je daleko větší než ony vámi obávané bytůstky. Nač máte vnitřního léčitele? Už jste na něj zapomněli?

Vaše vnitřní síly předčí veškeré obavy a strachy. Uvažujte s námi: Viry, bakterie, houby aj. jsou výsledkem odpadu od Stvořitele – vznikly tedy skrze příčinu. Vnitřní léčitel je ale energie Stvořitele působící podle duchovní vyspělosti. Věřte v něj! Svému vnitřnímu léčiteli děkujte, neboť se cítíte veselejší, volnější, silnější a zdravější. A prosíme, co nejčastěji si toto během dne vybavte, dejte souhlas s jeho působením. Ve Starém zákoně je myšlenka, která se sem hodí: „Vydej se pod ochranu Nejvyššího!“ Souznění se Stvořitelem, s Jeho zákony lásky přináší nový životní pocit - duchovní harmonii. Veškerý život - utrpení i zdraví se tak stále mění.

Zrání duchovní bytosti má příčinu ve vnitřní i vnější proměně. I přes neustálé změny je však vnitřní léčitel stálý, tedy věčný, jako Stvořitel působí ve všem. Všechny disharmonie nemají dlouhého trvání. Proto vše v sobě změňte na lásku, protože ta je stálá a má dobré následky.

O nevladatelných vášních a zapůjčených energiích

Lidské vášně nepřinášejí jen uspokojení. Pokud je použijete negativním směrem, oberou vás o energii. To ovšem vašemu zdraví neprospívá.

Jsme přesvědčeni, že se vášně nedají léčit rozumově. Neovladatelné náruživosti - lačnost, zášť, nenávist, zlost, žárlivost a závist a chybné impulzy traumaticky působí na psychiku, na poruchu tělesných funkcí a vyvolávají duševní muka. Náš vnitřní léčitel se to pokouší dát do pořádku. Mobilizuje všechny síly, které má k dispozici, a snaží se o přepólování do pozitivních, radostných událostí.

Svémi energiemi nemáme mrhat. Nelze na to zapomínat až vůbec ne je přenechávat negativním silám. Je třeba je rozumně používat jen pro bohubilé aktivity.

Například úsměvem se dá zabránit hádce či propuknutí zlosti. Moudře a cílevědomě uvažujícím bytostem zapůjčuje Bůh ještě síly pomáhající růstu do dokonalosti. Poslouchejte dobře: zapůjčuje, ne daruje! Bůh půjčuje člověku něco, co má přinést žádoucí ovoce.

Moudrý, zralý člověk tedy nikdy nebude vědomě souhlasit s odběrem sil svému vnitřnímu léčiteli. Natož ve prospěch negativních bytostí. Bude zkoumat, zda nasazení jeho energií slouží k posílení a zdokonalení, a tedy ozdravení a radosti ze života. Takový postup mu pak dá křídla.

Averze a sebezraňování

Mnoho funkčních poruch má kořeny v nevyřešených vnitřních konfliktech; nazýváme je duševní otravou. Je způsobena odporem vůči zákonu lásky k bližnímu, averzí, neschopností odpouštět.

Aby se odstranily vnější roztržky či nepokoj, je důležité hovořit o významu usmíření atd. To vnese niternou svobodu s očistnými efekty. Tehdy najde vnitřní léčitel možnost působit v duchu míru a lásky.

Dalším zlem je sebezraňování. To mění nejen mysl, ale také kvalitu krevního oběhu, ódové síly v krvi a jejího působení.

Chceme vám dopomoci k vlastnímu vyléčení. Aby se tak stalo, máte mít smysly stále pod kontrolou a moudře se rozhodovat. Také se otevřít božským, vnitřního léčitele podporujícím energiím. A ještě milovat a cítit sympatie ke svému vnitřnímu léčiteli. To navodí harmonii a posléze zdraví. Kdybyste se takto dokázali trvale chovat, docílili byste ideální stav. Ale Ježíš správně řekl: „Zlo se z tohoto světa nedá odstranit.“ Zlem myslel pokušení ze strany Satana a jeho pomocníků. Proto je důležité dosažené zbavení jedů si udržet a nedopustit jeho oslabení. Zloději sil totiž číhají všude.

VÝZNAM MODLITBY S DĚTMI

Moji milovaní! Dnes se obracím na rodiče, prarodiče nebo učitele, na všechny, kdo jsou v úzkém spojení s dětmi. Prosím, přestože jsou vaše děti malé, modlete se s nimi!

Je to nutnost, kterou vysvětlím. V modlitbě nejde o slova, ani o pochopení toho, co malým dětem přednášíte, důležité je, že se při ní jejich duše dostává do spojení s božskou vibrací. A pokud se jednou dítě do této vibrace vnoří, pak ji bude jeho duše vyžadovat.

Varujte se říkat: Ono se mu to nelíbí nebo ještě tomu nerozumí. V tomto směru je třeba dítěti trochu ukázat vaši vůli. Ani stromek nemůžete nechat růst, jak chce. Postarejte se o to, aby dítě vyrůstalo harmonicky, nezkazilo se. Hlavně jeho duše, milí přátelé, nesmí zakrnět. Máte povinnost tuto vaši rostlinku pěstovat tak, aby zdvihla hlavičku do slunce božského záření a neustále chtěla být tímto jasmem ozařována. Nepřerušujte z pohodlnosti či z jiných důvodů toto spojení. Ještě jednou: od malička veďte dítě, prosím, k modlitbě a ono vás pak bude samo od sebe stále prosit, abyste se s ním modlili. A jednoho dne, až k tomu doroste, tak začne činit samo.

Dejte dětem dar modlitby a teprve později, až budou větší, jim vysvětlíte, proč se modlit a jak modlitba působí.

Pán ať vám žehná a dá sílu konat vždy to správné. Bůh budiž pozdraven a sláva Ježíši Kristu! Amen.

ROZHOVOR SE ZLODĚJÍČKEM JOE

Moji milovaní přátelé, milovaní bratři a sestry, prosím, abyste mě v myšlenkách následovali. Pokračujeme tématem mladistvých. Musím bohužel říci, že potřebují přísnou ruku. I vy jste si asi vědomi toho, že mladí, a někdy již děti, jsou vedeni k tomu, aby páchali zločiny: kradli, žebrali, obchodovali s drogami atd. Nechci vyjmenovávat, co všechno negativní síly nezletilým vnucují. Ale i zde zavládne spravedlnost Stvořitele.

Předsevzali jsme si učinit dnes společně něco krásného, dobrého - duchovní přátelé a vy. Bylo přivedeno mnoho nevědomých duchovních bytostí vázaných k Zemi a já k nim smím promluvit. Prosím, dejte mi s sebou pro ně na cestu svou lásku! Prosím o spoustu lásky pro mladistvé dívky i chlapce, co tu jsou přítomni. Nechceme tyto sourozence nechat zcela zapadnout do bahna, v němž se momentálně nacházejí. Těžko se mi o tom hovoří, ale zkaženost dospělých, kteří konají ve jménu Satana, je strašlivá, takže jsme je sem dnes pozvat museli. Museli nám s tím ovšem pomáhat i jiní, protože šli velmi neradi. Děkuji za vaši ochotu jim pomoci.

Milovaní nevědomí bratři a sestry! Nejste si ještě zcela vědomi, proč jste zde, myslíte si, že jste pořád lidské bytosti. Ale je to jinak. Nacházíte se ve stavu, kdy jste již odložili hrubou hmotu. Nejste tedy lidé a možná některé z vás napadne: Zůstali jsme na Zemi, chodili pěšky, jezdili dopravními prostředky, ale někdy, asi zřídka, se nám přihodilo něco zcela zvláštního. Lidé nás nebrali na vědomí! - Nemohli vás vidět, protože postrádáte hrubohmotné tělo!

K lidem jste nebyli vždy dobří. Často jste se nechali svést negativními silami a trápili je. Ne vždycky jste byli vysloveně zlí, byli jste pouze povrchní. A nechali sebou manipulovat a pak páchali nedobré věci.

Dnes jste však byli přivedeni sem, abyste pochopili, že vaše konání v této situaci není v pořádku. Každý z vás má však duchovního průvodce neboli anděla ochránce - nezáleží, jak mu chcete říkat, a ten se snaží, abyste přišli na to, že vaším úkolem není nadále setrvávat na Zemi. Existuje totiž říše, do níž patříte. V ní se máte vzdělávat, porozumět svému stavu i dalšímu úkolu.

Dnes jste již tak daleko, že jste svůj stav poznali a pochopili, co máte dělat dál. Proto vás prosím: Naslouchajte pečlivě, co vám vaši průvodci říkají, a následujte je. Děkujte také Bohu, Kristu a Matce Marii! Nechali vás sem přivést a jste s láskou vedeni tam, kde se budete učit a pomalu stoupat a kde budete toužit: „Blíž k Tobě, Bože můj!“ Držte se Jeho přikázání! Amen.

Musím jít načerpat energii, poněvadž jsem sám otřesen, a musím udělat místo v prostředníkovi pro mladíka, který bude skrze něj mluvit. Nevím, zda uspějeme, vzpurní jsou všichni.

V: vedoucí, D: duše

D. Tady Tom Joe. Všichni tady jsme bojovníci. Cha, policajtům, dokonce i těm bez uniforem vždycky něco provedeme. Nepřijdou na nic, umíme se tvářit jako nevinátka. V cukru letu máme jiné převleky, třeba dívčí šaty nebo šaškovské kostýmy. Jsme spolek, který se naučil přetvařovat, a umíme i nalákat druhé. Takže jsme vždycky nevinní, úplně. Když někoho chytanou, panuje hrobové mlčení. Nemáme pas. Znají nás jen podle vidění a otisků prstů. I tady ale známe už metodu od těch, co nás posílají. Prsty si na bříškách opilujeme, a tak se otisků zbavíme. Střelné zbraně nenosíme, to by pro nás bylo moc nebezpečné, máme však nože, pendreky apod. Používáme tajné kódy na telefonech, ale to vám nebudu prozrazovat. Joe je tady. A kdopak jsi ty? Už vás začínám vidět.

V: Zdravím tě. Už ses představil.

D: Jo.

V. A já jsem mluvčí. Je tu skupina křesťanů, kteří chtějí žít...

D: Přestaň! Přestaň!

V: ...kteří chtějí žít, jak to učil Ježíš. Ale nyní jsi tady s námi.

D: Pokrytec! Řekl, že nic nemá. Něco přece jen. My nemáme nic,

jen naše objednavatele, ti nám dávají za hodně práce málo. A to je sprosté. Zkoušeli jsme se vzbouřit. Dostali jsme však jen rány.

V: A to je to, proč tě sem s tvými kamarády přivedli. Máte přání, aby se něco změnilo.

D: Jo, mělo by, ale...

V: Vyprávěj nám o tom. Co by se mělo změnit?

D: Abychom byli bohatí, hodně bohatí.

V: Jak? Hmotné věci?

D: Jasně. Dolary, eura, zlaťáky, brilianty.

V: Ale to je klam. Podívej, už nežiješ jako člověk na Zemi.

D: Ale jdi. To mi sice ti bílí taky říkali, ale Joe je bojovník. Má mnoho životů.

V: Jaké?

D: Mám jednoho šéfa, na kterého nedosáhnu. Sídlí v Monaku.

V: Drogový boss?

D: Je vážený, bohatý. Nesmíš mu podat ani prst. Viděl jsem ho jen z dálky a pak musel zase zmizet. Ale hlupák nejsem. Skrze malé ponížení jsem jeho ženu...jak to jen říci.

V:...vetřel ses jí do přízně.

D: Jo, jsi chytrý! Od ní jsem dostával, a ne málo. A bez žebrání. Získala si mě, ale trvalo to jen do doby, než jsem ji okradl.

V: A co se stalo pak?

D: Celá banda mě zavrhla. A pak mě...

V: Co udělali?

D: No, co myslíš?

V: Zavřeli nebo sprovodili ze světa.

D: Správně. Týrali mě. A to tak, že mě umučili k smrti.

V: Zlikvidovali tě.

D: Jsem idiot. Jak jen jsem mohl okrást svoji mecenášku?

V: Podívej, kdo tě svedl. To nebyl člověk, podívej.

D: Mezi námi jsou i dívky, do jedné jsem se zamiloval a na důkaz lásky jsem jí chtěl dát řetízek své šéfové.

V: A přitom tě chytily?

D: Samozřejmě. A týrali mě a mučili, až jsem skapal. Najednou tu leželo moje tělo. A chovali se jako Zulu. Znáš je?

V: Ano, ano.

D: Ti tančí tance smrti okolo těla.

V: Kdo okolo tebe tančil? Kdo?

D: Příšery. Neměly masky, byly opravdové.

V: To byli démoni.

D: Jo, je to smutné, ale je to tak. Coby šestnáctiletý jsem měl pěkný strach, a to že mám pro strach uděláno. Něco do mě vlezlo a byl jsem jak ochromený, hráli si se mnou jako s míčem. Co to udělali?

V: Totálně tě ovládli. Stal ses jejich hračkou.

D: Kamarádi, byli jste všichni hračkou? Ty taky? Strašné.

V: Zmanipulovali vás.

D: Hrozné. Ale dál. Ti druzí měli lepší výchozí situaci než já.

V: Kteří druzí?

D: Kamarádi, celkem 18.

V: Proč byli v lepší situaci? Byl jsi z nich nejhorší?

D: Byl jsem jedním z vedoucích, ale to je jedno. Takže, já jim neunikl. Temnota, temnota, smrad, smrad, a hlavně jsem dostal každou chvíli nečekané rány. Rozumíš? Najednou jsem....

V: Dostal ránu?

D: Ano, takovou, že jsem se nemohl pohnout. Praskly mi kosti. Proč, nevím.

V: Co bylo dál?

D: Chtěl jsem jíst. Nic jsem neměl. Dali mi něco napít a po tom jsem úplně zblbl. Chtěli si mě podmanit, abych se stal jedním z nich.

D: Měl jsi touhu svůj život změnit? Litoval jsi svého skutku?

D: To přijde. Tam jsem neznal den ani noc, jen temnotu. A ta hrozná zvířata! Plíží se k tobě nebo jsou na nás štvána. Někteří na tom byli líp než já. Do doby, než jsem o něco zakopl. Vypadalo to jako anténa. Díky ní jsem uviděl nad sebou světlo. Bylo to jako šachta, která se opět zavřela, a z ní přišel hlas: „Joe, nenecháme tě v bryndě!“ A bylo to pryč. A zase rány od těch smrdutých bytostí tam dole. Jiskřilo se mi v mozku.

Už jsem ten nápoj pít nechtěl. Stále mi v hlavě znělo: „Joe, nenecháme tě v tom!“ Po delší době jsem se od hlídačů utrhl.

Opět jsem zakopl a znovu se objevil ten sloup. Jako s padacími dveřmi. „Joe, přijdeme,“ zaznělo. Dveře se zase zavřely. Vyprávěl jsem to kamarádům, co byli u mě, a všichni jsme zatoužili po svobodě. Už jsme nechtěli dělat přestupky. Toužili jsme jen po tom světle. Ale kde najdeme ten vypínač? Mnozí šli stejnou cestou jako já a nezakopli. Proč?

V: Tak se zeptej, proč to tak bylo.

D: To jsem dodnes nepochopil.

V: To byli ti, kterým bylo upřímně líto, co dosud dělali. Byl jim se slán z jiného světa anděl a ten je odvedl pryč.

D: Přeháníš. Nech mě, prosím, pokračovat. Když se nás těch 17,18,19, či kolik nás bylo, radilo, přerušoval nás oheň a stále nás ti – řekněme zlí – chtěli rozehnat, abychom nebyli schopni si srovnat myšlenky. Je tak těžké vám to vyprávět.

V: Nechtěli vás propustit.

D: Nechtěli, abychom se radili. Na Boha jsme sice nevěřili, ale světlo nás fascinovalo a my chtěli za ním.

V: Použil jsi slovo „Bůh“. Někdo ti o něm povídal.

D: Jo, postupně, ten bílý. Ale tenkrát jsme tak daleko nebyli. Tam dole jsme otročili, museli pracovat, uklízet po nich špínu. Sotva jsme uklidili, byli u nás znova. Musejí to být mágové. Tu špínu, co jsme uklidili do popelnic, přenesli na druhou stranu a my museli uklízet znovu. Byla to ta samá špína!

V: Ano, protože vaše smýšlení bylo stále stejné. Žili jste totiž ještě ve vašem světě, obchodovali s drogami a nechtěli to změnit.

D: Obchod s drogami nás přestal bavit, to chci jasně říct. Z jednoduchého důvodu – nebylo tam dole s čím obchodovat. Bylo jen otázkou času, kdy jsem po třetím zakopnutí opět uviděl světlo a uslyšel hlas: „Joe, když své smýšlení změníš a řekneš to ostatním, tak si pro vás přijdeme.“ Bylo to tak osvobozující. Chtěl jsem jim to okamžitě říct, ale satanské postavy mě zavřely. Ony věděly, na co myslíme!

V: Ale to se zvrátí, když budete upřímně chtít svůj život změnit. Pak nad vámi moc mít nebudou.

D: Moc spěcháš. Oni mě zavřeli, takže jsem kamarádům nemohl nic říct. Do smradlavého bunkru, nebo co to bylo.

V: Podzemní vězení – hladomorna.

D: Tam jsem seděl na zemi, špinavý, a pak přišlo to, o čem ty mluvíš. Něco se hnulo v mém nitru. Byl jsem sice naživu, ale žít jako vězeň, to není život. Dostal jsem nápad. Ťukal jsem kameny na tu hladkou stěnu a v jednom místě jsem slyšel dutý zvuk. Ozvěnu. To byla moje záchrana.

V: Co ti ozvěna řekla?

D: To bys rád věděl, vid? Já ti to povím. Byl to můj anděl strážný.

V: Ano.

D: Nic mi nevyčítal, neobviňoval – on mě miloval!

V: Chtěl ti pomoci.

D: Roztál jsem jako sníh v létě. Rozumíš tomu? Necítil jsem žádná pouta.

V: Ano, protože tohle jsi ještě nezažil. Pocítil jsi to poprvé.

D: Byl jsem tak hluboce dojat, že jsem jen řekl: „Odved' mě odsud a ostatní taky!“ A stalo se. Bylo to ale dobrodružné. V hladomorně, kde jsem klepal, se otevřela brána – a teď dávej pozor – ve tvaru kříže! Jen si to představ! Kříž, co se otevřel! Venku světlo a uvnitř temno! A on mi pošeptal: „Rychle pojď!“ Ale já nemohl. Kříž byl moc úzký. A teď přejdu k tomu, cos říkal ty o litování. Anděl pravil: „Pokud chceš tudy projít, musíš svých činů litovat.“

V: Ano, to jsi musel vyslovit.

D: A já litoval, roztál jsem a díky tomu splaskl tak, že jsem byl schopný projít. Od spodku kříže nahoru jsem se jím protáhnul.

V: Do světla?

D: K andělu. Ani to není konec. Kamarádi mě prosili, když to půjde, abych je do světla vzal s sebou. A můj anděl našel řešení společně s dalšími ochránci, i tenhle nádherný bratr tam byl. Najednou se zjevilo něco jako předito.

V: Sít.

D: Ano, a po ní byl jeden po druhém vytažen. To ale zpozorovaly satanské bytosti a lana přeřezaly. Tři nebo čtyři byli nahoře a my ostatní opět polapeni.

V: Měli jste každý rozdílná smýšlení, někteří ještě váhali a upřímně nelitovali.

D. To je ta chyba, kterou jsme udělali. Mysleli jsme si hurá, jsme zachráněni. Chyba! Bylo mi líto, že pár bylo zachráněno, a my ostatní dole. A zase nás mučili, nadávali, vy uprchlíci nám už neutečete! Najednou bylo slyšet temné dunění, něco jako výbuch. Satanské bytosti utekly a my byli vyzdviženi do horního patra. Tam, odkud přicházelo světlo.

V: Poděkovali jste?

D: Nejen to, klečeli jsme a děkovali. Děkuji obzvlášť tobě. Bůh nás opatruj! V budoucnu budeme potřebovat vaši pomoc. (bytost opouští propůjčené tělo média)

Do duší těchto mladých se vlilo hodně radosti. Děkuji vám za upřímnou pomoc, za předání vibrační lásky. Chtěl jsem, abyste se dověděli, co všechno se dá v podzemí prožít. Abyste měli jasno, že se vyplatí žít jako křesťan, žít láskou. Nehráli jsme vám divadlo; Joe vyprávěl vlastní zážitky. Jak důležité je dát si práci s výchovou dětí a mladistvých, nejen těch vlastních! Satan je všude a stále bdělý. „Nikdy neodpočívám,“ jsou jeho slova.

Láska Boží však vždy najde cestu. Také Kristus se snaží o každého z nás, snaží se „zachránit ovečku z trní“. Jsem vděčný, že nenecháte vaše děti stát se tím, čím byl Joe s kamarády. Modlete se za ně, dejte jim sílu a dobrá slova.

Když se vás děti budou ptát: „Tati, mami, proč to tak děláš?“ Pak mají obdržet duchovní pravdu. To je pro ně důležitější než nějaké poučky.

Děkuji za vaši lásku, pozornost a těším se, že tu s námi bude příště významný host, který přinese něco, co nám propůjčí křídla k vzestupu, a že nám darovaná energie dlouho vydrží.

Nebeský Otče, děkujeme Ti za naši existenci, vždyť místo nás mohli být jiní a my bychom neměli možnost Tě chválit a velebit. Proto využíváme této příležitosti a děkujeme, že smíme žít, že chceme žít. Tebe, Ježíši Kriste, až do posledního dechu následujeme do nebeské říše k věčnému Otci, našemu Stvořiteli. Ve Stvoření

není nic statické. Děkujeme, že to víme a že máme stále možnost se vyvíjet. Nebeský Otče, děkujeme Ti za zákon solidarity, který jsi nám věnoval: sloužit, milovat, pomáhat a sbírat. S Kristem, naším Pánem. Amen!

JAK BOJUJÍ VYSOKÉ BYTOSTI SVĚTLA

Prosím, připojte se k nám s touto prosbou: „*Dobrotivý a laskavý Otče, kéž daruješ odpuštění všem bytostem, které vysílají do tohoto světa neklid, odebírají lidem sílu a nenechají je jasně myslet. Odpuť jim, ó Pane, odpuť! Společně Tě o to žádáme.*“

Moje milované děti, jako jeden z nejvěrnějších služebníků Pána jsem směl být neustále při Něm. Když byl Mistr na vaší Zemi, hodně se bojovalo. Bylo to třeba, neboť temný byl u moci a nechtěl připustit, aby vzplálo ono velké světlo, které vytušil. Protože by to pro něj znamenalo zkázu. Nechtěl, aby toto Světlo rozsvěcovalo další a aby Jeho zářivá síla na Zemi rostla.

Jako Jeho služebník jsem s Ním často směl táhnout do boje; ovšem, moji milovaní bratři a sestry, byl to jiný boj, než na jaký jste zvyklí! Boj, který vy znáte, znamená nenávist a zmar. Ten, jehož jsem se v oněch dobách směl účastnit, byl o světlo. Vedený byl láskou, ne nenávistí. Neměl ukázat, kdo má víc síly a kdo dokáže druhého využít a zničit.

K protivníkovi jsme tehdy sestoupili silou lásky, silou světla Božího, které On snesl pro spasení lidstva na Zemi. Chtěli jsme pomoci vyzdvihnout bytosti, jež si přály jít do světla, respektovat Boha a toužily jít cestou Jím předznamenanou. S takovým cílem jsme šli do hlubin. Nepřinášeli jsme s sebou ničení. Přáli jsme si přesvědčit ostatní, že pro ně by bylo správné jediné: kdyby šli s námi do světla a upsali se tomu, jenž je Láska, síla

a všemohoucnost. Dali se Mu do služeb, v Jeho lásce jednali a vedli lidi k Jeho moudrosti.

Zvítězili jsme, ovšem ne tak, že bychom protivníka srazili, zmasakrovali. Trvali jsme však na jediném: Aby si nemyslel, že je tady proto, aby lidstvo zničil. Učili ho, že Otec lidem daroval svobodnou vůli a on ji musí respektovat! Vysvětlovali mu, že má odložit ukřivděnost a musí od této chvíle nechat lidem svobodnou vůli.

Vidíte, milované děti, směl jsem být při tom. Směl jsem bojovat našimi duchovními meči – tedy paprsky lásky, míru a naděje.

Vy, milovaní lidé, snad jste pochopili, kdo to způsobil, jak proto máte jednat a kam směřovat svou svobodnou vůli. Volit ze dvou existujících možností: sloužit světlu, anebo se nechat zničit temnotou.

Ó, dobře vím, že existuje mnoho lidí, kteří říkají, ať se o tom vůbec nemluví, neboť by byl člověk pošpiněn tmou. Váš život má být utvářen světlem, máte o světle mluvit, především však ve světle jednat.

Musíte však vědět, že existuje nebezpečí a že všechno nepřijemné, co vás dostihne, přichází z protikladné strany. Abyste to odrazili, vydejte se do světla, sami buďte světlo, víc a více sviťte. Rozumíte, milované děti?

Tolik milostí vám chce Otec darovat. A kolik z nich přijímáte? Tolik světla vám vyzařuje, přijímáte ho neustále?

Vím, není v této době lehké být člověkem, doba je plná boje temna proti světlu. Pokud jste však jednou světlo našli, uvědomte si, že temno vám chce sílu vzít, protože vaším světlem, vaší zářivou silou může být rozjasněno mnohé, co má a musí být osvětleno. Přece nechcete, aby se temnota po lidstvu, Matičce Zemi a všem, co je hmotou, stále více rozlézala.

Milované děti, musím vám říct: Příliš málo toho děláte. Neměli byste zapomínat, co je pro vás dobré a jaké povinnosti život přináší. Velká část lidí žije jen pro hmotu, nepatrná pro ducha a duši. V této době je nutné, abyste na sobě hodně pracovali, vyzařovali světlo, vysílali lásku, prosili o mír a žili v harmonii! Nežijete-li harmonicky, nemáte správné síly, ódová síla nemá potřebnou kvalitu, aby vám a jiným pomáhala.

V poslední době jste se dozvěděli tolik závažného, co muselo lidstvo prožít, i to, jak málo se z toho poučilo. Zkoušky budou těžší, když lidé nechtějí rozumět! Pokud se nevydáte do světla, neporoste víra, ale utrpení ano. Nestanete se skálou! Láska k Bohu nebude veliká! A přitom to, co vysíláte k Otci, by se vám tisícinásobně vrátilo.

Rozumíte už, proč vás stále burcujeme? Ne proto, milovaní bratři a sestry, abychom vás rmoutili, ale že vidíme, co je nutné! Povrchní život se nepočítá. Až jednou projdete velkou branou do jiného světa, nebyli byste se sebou spokojeni. Nikdo vám nic neporoučí, dostali jste svobodnou vůli a vstoupili jste do tohoto života s nejlepšími předsevzetími. Ale vaše vůle určuje, jak dalece svá předsevzetí plníte. Proto vás burcujeme.

Takový „boj“ v našem smyslu s vámi vedu. Vaše duše se vydaly na cestu řkouc: „Budu na Zemi se sebou, nicotným človíčkem, bojovat, chci, aby zvítězil můj duch.“

Člověk pak pochopí, jak sobě a lidstvu ubližoval. Neboť vězte, nežijete jen pro sebe. Zprvu možná, protože nemáte dostatek síly pomáhat druhým, ale později je pro vás samozřejmé, že tak činíte.

Nemáte jen poslouchat a číst. Máte žít to, co vám zprostředkováváme! Celý váš život má být protkáán nitkami, jež pro vás spřádáme!

Moji milovaní, smím říct, že mě těší, že vaše světla více září, a cítím, že mi rozumíte. Jsem šťastný, že smím duchovním způsobem stále bojovat. Tak jako oněhdy, v době Ježíše Krista. Ne vždy cítíte, že stojím za vašimi duchovními průvodci a zprostředkovávám jim pro jejich často těžký boj sílu. Neboť část lidí stále nepochopila, že musí mít nad svými myšlenkami, pocity a jednáním kontrolu.

Chci vám nyní předat energii, a proto prosím Mistra, ať je na mé straně a pošle vám hodně síly. Nechť podporuje můj boj, abyste věděli, že „bojovat v lásce“ znamená nahoru posílat síly, snažit se vzhůru stoupat, prosit nahoru pro sebe a lidstvo o lásku, mír a harmonii.

Pán ať vám žehná. Děkuji Mu za to. Amen.

SYNERGIE A KRISTŮV VNĚJŠÍ SVĚTELNÝ KRUH

Upřímně vás zdravím. Dnes se musím ve své řeči trochu umírnit. Dokonalá duchovní bytost, jako je Josef z Nazaretu, spotřeboval totiž mnoho ódu lidského prostředníka. Proto můžu mluvit jen tlumeně.

Prosím tedy, abyste tentokrát životní sílu a sílu lásky, kterou jste schopni odevzdat a kterou jindy dáváte ubohým nevědomým duším či sourozencům potřebujícím vysvětlení, darovali mně. Jinak nemůžu být s vámi dlouho ve spojení, nemohl bych hovořit.

Nyní byl prostředník zásoben ódem, takže je to lepší.

Kníže Josef před chvílí řekl, že Země je v rukou Krista. To je důležitý výrok, možná největší sdělení pro dnešek. Mám radost, že i vy, na Zemi žijící sourozenci, jste do toho zahrnuti. Jsem za to vděčný. Budte i vy! Nejste jakési číslo X, jste Boží děti zaregistrované v knize života.

Nyní jsem opět obdržel trochu síly. Děkuji a rád ji přijímám, protože pak mohu sdělit malý vánoční příspěvek.

Není to tak, že jsme zapomněli na Matku Ježíšovu. Ani Josef nezapomněl. Naopak. Ježíšova Matka je jistým způsobem spolumatelka Země, a částečně i knížete Josefa. Kristus si Zemi ani mnoho jiných planet neponechává pro sebe. Předává ji svým spolupracovníkům a služebníkům. Mají Zemi dopomoci k uspořádání struktury, pozdvižení a duchovnímu vývoji. Bylo by pěkné, kdybyste i vy Zemi pomáhali navyšovat světlo.

SYNERGIE A JEJÍ DRUHY

Učení Božích poslů je jakousi potravou lidských sourozenců, otevírajících se Bohu. Slouží jejich duchovnímu a duševnímu růstu. Jestliže ho přijali, jsou Božími posly hodnoceni výš a dostanou další výživu formou nového sdělení.

Vaši milí přátelé, kteří jsou tu s námi a pozemský život opustili, to již ví. Nám, Božím poslům, se jedná o pokrok duchovní. Čím více

jste pokročilí, tím více, a to urychleně neboli synergicky, rostete (pozn. redakce: jedná se o situaci, kdy výsledek spolupracujících složek je větší, než kdyby složky pracovaly jednotlivě; matematicky vyjádřeno $1+1>2$).

Souvislosti celého kosmického systému jsou na synergiích založeny. Abych to ozřejmil, vysvětlím stupně vašeho vzestupu. Zdaleka ne všechny. Předám jen to, co jste na vaší vibrační úrovni schopni pochopit. Nemůžu vám vyprávět o synergiích druhého slunečního systému, kam jste vy a také já kdysi patřili. Nemám pro to termíny, myšlenky. A upřímně přiznávám, vím o tom příliš málo. Každý duchovní pokrok je synergický, a tedy výrazně urychluje váš další vývoj.

Základním předpokladem pro synergie je žití ve smyslu Boží vůle. Pokud tak činíte, pak budete do nich vtaženi, dostanete se do vztahů založených na lásce.

1. Synergie založené na lásce, která nekritizuje

Je něco zcela zvláštního stvoření milovat bez kritiky, bez potíží. Většinou kritizujete, když se na Zemi neděje tak, jak chcete. V tomto směru je třeba umírnit vlastní vůli, neboť Stvořitel nedělá chyby.

Chyby jsou vždy na naší straně. Kdo se tímto způsobem chová, zasvěti se Boží vůli. Tak pro náš vzor činil Ježíš. Neměl zapotřebí přijít na Zemi, zanořit se do těžkého vibračního pole. Ale udělal to z lásky a dobrovolně a přinesl synergie, tedy vztahy a chování, které se máte postupně naučit. Pak mu sloužíme, jsme Jeho spolupracovníky, následovníky, a tím stimulujeme svůj duchovní vývoj.

2. Synergie díky klidu a radosti ze života

Pojďme k další synergii, způsobí ji pocit štěstí. Co znamená být šťastný? Mít v nitru pokoj, klid a mír, radovat se ze života a získávat ctnosti.

3. Synergie díky přijetí do Kristova vnějšího světelného kruhu

Následováním Krista začneme plnit úkoly, které každému z nás dal Kristus. Boží poslové toto zprostředkují, úkoly rozdělují. Zda ho člověk přijme, záleží na něm, na jeho svobodné vůli.

Pokud člověk přijal pověření Krista, má možnost dosáhnout úrovně, jež pro něho znamená velmi mnoho: Může být přijat do společenství Kristova vnějšího světelného kruhu. Co to pro vás znamená?

Že jste natolik zralí, že vám Kristus a Boží poslové důvěřují. A Kristus zvažuje vám předat přes Boží posly nové úkoly.

To je pro mnohé z vás nové, vím. Ale pokud jste všechny tyto synergie, spojení a souvislosti pochopili a jste následovníky Krista, pak vám to umožní zvládnout další úroveň vývoje. Protože jste byli přijati do vnějšího světelného kruhu.

Chci vám ozřejmit, jak jste se dostali do tohoto společenství. Prověřili jsme vás. Vy jste chtěli a my vás schválili. Protože jste věrní, žijete v jistém vnitřním míru, máte radost ze života a získáváte si ctnosti následováním Krista.

Tento stupeň jste částečně nebo zcela zvládli. Kdo ne, nutně to dožeh. Pak pro vás začne svítit slunce v Kristově vnějším světelném kruhu. Záleží, jak se v něm osvědčíte! Pokud vstoupíte a po nějaké době zase světelný kruh opustíte, pak máte těžší se na tento stupeň opět vyšplhat. Neboť jste se stali v očích Krista nespolehliví a budete muset těžce bojovat, abyste povýšení opět dosáhli.

4. Synergie díky spolupráci

Milí sourozenci, vrátím se k jedné synergii, která pro mě mnoho znamená. Synergie spolupráce. Domnívám se, že se dostavuje důvěrou, kterou Kristus a Boží poslové do mě i vás vložili. Tento systém je založen na základě „chtít se sám vyvíjet“ a na důvěře ke Kristu, a tedy také k Bohu.

5. Synergie díky zeslabení karmy

Karma se týká vašich předchozích životů. To je pro vás těžké pochopit. Člověk nemůže synergie, tedy spojení, získat, má-li černou karmu. Protože dnes mluvíme o světle vánoční noci, říkám to úmyslně takto.

Láska Boží je milosrdná, vytváří důvěru. A milosrdenství některý černý karmický systém, který táhnete za sebou, odpouští. Ovšem ne tak, jak chcete vy, tedy do zcela bílé. Ona, symbolicky řečeno, vlákna vázající vás ke karmě stále zeslabuje. To není v rozporu s předsevzetím: Chci svou karmu zrušit. Jestliže toto chcete, obdrželi jste milosrdenství a lásku Stvořitele.

6. Synergie vlivem osobního vedení Božími posly

Stvořitel je tolerantní, pokud vidí, že jeho dítě koná a snaží se zvládnout další stupeň. Kristus potřebuje spolupracovníky na Zemi,

to už byste měli vědět a vědomí toho má z vás vyzařovat. Pokud z pověření Božích poslů už smím jako následovník Krista ve vnějším světelném kruhu pracovat, pak jsem také Božími posly veden. A to vám mocně, a tedy synergicky pomáhá.

Co znamená být veden? Člověk se stane jasnoslyšný nebo jasnovidný, má dobrá předsevzetí, koná dobro, miluje bližního, stará se o druhého a miluje Boha nade vše. Co to bude konkrétně, neurčujeme my, Boží poslové, nebo vyšší Boží poslové, toto určí sám Kristus. Neboť jemu je Otcem dána veškerá moc, tedy také nad vámi, nad námi všemi. My mu ve všem, co po nás chce, dobrovolně sloužíme. I vy byste se tak měli chovat. Přesněji řečeno dopracovat se k tomu.

7. *Pomoc Krista členu Jeho společenství v nepříjemné situaci*

Pokud Kristus něco chce a je to ještě pro vás nepříjemné, nenutí vás k tomu. Chce, abyste mu byli věrní dobrovolně. A z nepříjemné situace, jestliže jste mu věrní, vám pomáhá se dostat. I to znamená synergii. Děje se tak proto, že jste součástí **duchovního** společenství.

Žijete na Zemi jako lidé, ale jasnoslyšením, jasnovidností atd. máte spojení s Božím duchovním světem. Napůl už nejste člověk, existuje tu jen schránka člověka. A k tomu všemu jste ještě vedeni Božími posly. To vše znamená synergii.

Máte žít v úctě k bytí, respektovat a následovat Krista. Být následovníkem Krista není jednoduché, ale vyplatí se. „Neboť kdo se ke mně před lidmi přizná, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi.“ (Mt 10:32)

Milí sourozenci, princip vzestupu je obsažen v těchto synergiích. Lidí se obávat nemusíte! Zachovejte vždy klidnou mysl, a dříve než něco uděláte či řeknete, přemýšlejte. Neboť když v těchto oblastech činíte dobro, nemají k vám přístup zlé mocnosti. Pak je moc Satana a dalších svůdců zlomena. Jste pro ně bezproblémoví: auro máte zavřenou, sloužíte Kristu v jeho duchu a synergie pomáhají ze všech stran.

8. *Synergie lásky k Bohu*

Mám pro vás ještě jednu synergii. Je to ta nejvyšší, kterou byste si mohli a měli osvojit: „Miluj Boha, svého Stvořitele, nade vše a svého bližního jako sám sebe!“

Osvícený apoštol řekl: „Žijete-li ve svém životě láskou k Bohu, máte vše. Co víc ještě potřebujete?“

Začali jsme nejrůznějšími synergii, různými souvislostmi a spojeními a nakonec se dostali k tomu nejvyššímu, co lidé na Zemi mohou konat.

Radostně a upřímně děkuji, že jste mi pomohli. Vámi darovaná ódová vibrace mi dala sílu. Mám radost, že svého malého Harduse tolik podporujete.

Budeme mít opět duchovní setkání k velikonočním oslavám. Už se na něj těším, neboť se zase setkáme s naším vysokým nebeským vůdcem. Jsem vděčný, že svou ochranou nám dává možnost, ba jistotu setkání. Proto se uskutečnilo toto vánoční a určitě se shledáme při velikonočním a během dalších naplánovaných.

Děkuji všem, co připravují každé setkání - vykonávají činnost, kterou i my, Boží poslové, děláme dobrovolně a plní lásky k bližnímu. Nechci jednotlivě vyjmenovávat, řeknu jen „Bůh se vám odmění.“ Abyste tak mohli konat, dostali jste k tomu požehnání. Na to v nepříjemných situacích pamatujte.

Chválím a velebím našeho Stvořitele, děkuji za mnoho, přemnoho vibrací, sil, energií, které nechal vtéct do tohoto vibračního prostoru. Ať vás naplní duchovní síla!

Vidím mnohé, neumím to však vyjádřit slovy.

Vím mnohé, neumím vám to předat, abyste to pochopili.

Mám jedno, hlubokou úctu a vděčnost Stvořiteli a jeho lásce, základu života.

Požehnaný buď, Otče, nyní i ve věčnosti. Vzdávám úctu našemu králi, Ježíši Kristu. Posvětil jsi tuto Zemi a Satan ti ji už nemůže vyrvat.

Děkuji také naší nebeské kněžně Marii, která s Tebou společně působila a stále působí. Je vidět, že má zájem o lidstvo a planetu Zemi.

Děkuji i našemu nebeskému knížeti Josefu, jenž se nás všech ujímá a dává jistotu, že všichni společně smíme duchovně stoupat, mít radost ze života a smíme se duchovně vyvíjet. Je to milost a my tuto milost duchovních synergii nechceme bezúčelně a nahodile promarnit.

Vše vrcholí v: „Miluj svého Stvořitele nade vše a svého bližního jako sebe sama!“

Ještě jednou děkuji za ochotu dát mi sílu. Rád ji vrátím. Prosím duchovní lékaře, aby šli k těm, co tu nejsou s námi, nejsou v harmonii, a odevzdali jim část z mnoha energií, které tu dnes máme k dispozici pro jejich dobro a zdraví na těle a duši. Už mi zbývá pouhopouhý dílek energie, a proto:

Miluji vás všechny a všechny vás chci vést k cíli. Jste vedeni z pověření Krista Božími posly tak, abyste se alespoň dostali do sféry, o níž jsme dnes tak často mluvili, do sféry 4/4. Tam začínají stupně vzdělání. Šťastni jsou ti, kteří tam již dlí, protože to zvládli. Vděční ve věčnosti budete i vy, jestliže se v tomto čase budete činit.

VYKUPITELSKÁ MISE KRISTA

Kristus, coby první do života povoláná duchovní bytost, byl Bohem určen jako spolustvořitel a král veškerého duchovního světa. Pak ale od Něho část stvořených bytostí odpadla. Proto Bůh vytvořil plán, jak těmto bytostem pomoci se k Němu vrátit. Podstatnou částí plánu bylo vykoupení těch, kteří se rozhodli pro cestu zpět. A Kristus tento těžký úkol dobrovolně a z lásky přijal. Mohl totiž neuspět.

Pročišťování národa, do něhož se měl Kristus inkarnovat

Aby se akt mohl uskutečnit, byly potřebné rozsáhlé přípravy. V prvé řadě musel být nalezen duchovní rodičovský pár, který by byl hoden a schopen poskytnout Kristovi podporu a základnu pro Jeho náročný úkol. Byla vybrána dvě vysoká nebeská knížata - Josef a Marie a ta se úkolu dobrovolně ujala. Dlouho předtím, než se tak stalo, ohlašovali proroci příchod osvoboditele lidstva.

Duchovní učitel Hardus k tomu sdělil: „Začnu u Henocha. Je to vysoká duchovní bytost, jejímž úkolem bylo lidem přiblížit pojem

Boha a spolupracovat s duchovním světem. Kristus si totiž chtěl vychovat pro svoji inkarnaci národ věřící v jednoho Boha. Z toho důvodu Henoch zavedl před mnoha eony na Zemi totéž, co my: styk s Božím duchovním světem. Od té doby uplynulo obrovské, vám nepředstavitelné množství času.

Později přišel Abrahám, vysoký duch poslušnosti a věrnosti, o němž bylo řečeno: „Tvých potomků bude jako písku na břehu moře.“ Pak se objevil Jákob, otec dvanácti kmenů Izraele, Mojžíš, duchovní vůdce Izraelitů při jejich osvobození z tyranie egyptského faraóna. A zrodil se Eliáš, který prohlásil: „Přijde čas osvobození, nastane, až opět přijdu.“

Mnozí tomu nerozumí, proto vysvětlím. Ježíš řekl: „Eliáš se navrátil coby Jan Křtitel!“ Dalším velkým byl David, nejen jako král. Psalo se o něm: „Z tvých beder bude zrozen ten, kdo ze smrtelného hříchu odpadu osvobodí můj národ Izraele.“ David se znovuzrodil jako Josef z Nazaretu. **Od Abrahama po Davida bylo čtrnáct článků, od Davida k babylónskému zajetí dalších čtrnáct dle rodokmenu Ježíše. Od babylónského zajetí k Ježíši opět čtrnáct článků.** Ostatních jmen vás ušetřím, o těch si můžete kdykoliv přečíst.

Podobně tomu bylo z duchovního i zemského pohledu na ženské úrovni. I zde byly články, jen vám nebyly sděleny. To má ale jiný důvod. Rodily se stále čistší a vyzrálejší ženy, až přišla matka Ježíšova. Slib, který dal Bůh Abrahamovi, že jeho následovníků bude tolik jako písku na břehu moře, musí mít smysl! Spočívá v tom, že tyto generace byly v Božím očistném plánu pevně zakotveny, aby jako kousky mozaiky předávaly světlo až po Ježíše, mesiáše. Z toho vidíte, jak cílevědomě, intenzivně a dlouho byl tento plán realizovaný.

Pro lidstvo je těžké pochopit, jak veliká musela být láska krále duchovního světa, žijícího v nejvyšších sférách. Byl vybaven největší duchovní silou a mocí, dobrovolně mu sloužily legie andělů. Přesto se na hříšnou planetu inkaroval a vystavil se všem omezením hmoty. Krom toho bylo nejasné, jestli všem svodům Sata na odolá a zda v konečném boji nad svým bratrem zvítězí.

Kristus je totiž osobnost, která vzešla přímo z Boha jako první Jeho Stvoření. Kristus je nejvyšší duch, kterého mohl Bůh ve své

všemoci stvořit. Ve všech směrech představuje Jeho dokonalý odraz. Není to ale sám Bůh, jak mnozí dnes vyučují. Je Jeho první syn, nejvyšší a nejschopnější bytost.

Člověk Ježíš a jeho rodiče tehdy a dnes

Zrození Ježíše se událo zcela podle na Zemi platících zákonů! Ježíš se sice narodil jako první, ale Marie později porodila další děti. Měl tedy sourozence, což v pozdější době náboženství zcela zatajilo.

Mnohé, co bylo v této spojitosti uvedeno, je lidmi vymyšlené, přikrášlené a bohužel vedlo k tomu, že lidé začali pochybovat nebo se zcela víře odklonili. Ačkoliv byl Ježíš jasnozřivý, jasnoslyšný a jasnocitný, potřeboval určitý čas k tomu, aby jako člověk poznal, kdo je. Nemohl si při své inkarnaci na Zem vzít s sebou všechny svůj potenciál. Satan se nesměl příliš brzy dovědět, kdo se do těla Ježíše inkaroval.

Vysoké andělské bytosti byly stále Ježíši nablízku a pomáhaly mu při konání „zázraků“. Ve třiceti letech pak počal vyučovat lid. Vyzvedněme především jeho učení o všemilujícím a všeodpouštějícím Otci. (Již Mojžíš hovořil o Bohu lásky, ale pod vlivem protistrany se tyto znalosti ztratily. Nebeský Otec se stal ve Starém zákoně mstícím a trestajícím Bohem.) Svá učení předával lidem při „oslavách štěstí“ - mších na hoře. Jeho tehdejší posluchači byli dojati Jeho vyzařováním lásky, které přetrvává dodnes.

I u Josefa a Marie je nutné rozlišovat jejich duchovní původ a lidskou osobnost. Oba byli nebeskými knížaty a jsou spoluvykupitelé, důležití pomocníci při uskutečnění uzdravujícího plánu.

Matka Marie je částečně přeceňována a zbožňována jako „Matka Boží“ těmi, pro které je Bůh a Kristus jedna a táž bytost. Jindy je podceňována a označována za obyčejnou ženu. My ale víme, že žádná běžná žena by nebyla schopna nosit ve svém lůně takové množství světla.

Matka Marie si vzala pod ochranu pozemšťany také proto, že její duál padl s Luciferem. Připomíná lidstvu machinace Lucifera, vyzývá k modlitbám a připravuje na návrat Krista. Stane se patronkou znovuzrozené Země, kterou jí Ježíš předá. Již nyní smíme prosit o její „ochranný modrý plášť“ a obracet se k ní o pomoc.

Josef z Nazaretu byl oproti Marii konfesemi označen jako styčná postava, ačkoliv jeho duchovní význam byl podobný jako Mariin. I on se stále zasazuje o lidstvo. Víme, že zřídil duchovní depo, ve kterém shromažďuje paprsky lásky a modlitby dobrých lidí a předává je dále. Měli bychom tak činit denně mezi 20:00 a 20:30 hodinou. Tato skromná služba pomáhá i nevědomým duším, o které se kníže Josef obzvláště stará.

Druhý příchod Krista

Kristus svým opětovným duchovním příchodem, jehož termín nezná, naplní svoji vykupitelskou misi. Vznikne obnovená, vyčištěná Zem a budou na ní žít pouze bytosti, které vyvinuly potřebnou zralost. Touha po osvobození ze všudypřítomné nadvlády Satana je dnes u mnoha sourozenců silná. Mnoho hledajících vidí v převládajícím materialismu utlačující zátěž. Nechtějí se také podvolit diktátu masových médií, která jsou ve velké míře zneužívaná temnými silami. Neúčastní se honby za hmotnými statky, nepřátelí se s prázdnými, zkosnatělými výroky konfesí, v nichž nenacházejí oporu. Na Zem přichází silná podpora vibrací vodnářské doby.

Jak můžeme využít doby adventu, Velikonoc, vodnářské doby?

Vstoupit do ticha svého nitra, učit se naslouchat sám sobě. Je-li to možné, neúčastníme se hlučných oslav. Pak pocítíme, jak blahodárné je ticho, které jsme si naordinovali. Uděláme si prostor pro studium duchovních knih. Tehdy pocítíme, jak do nás při četbě pronikají myšlenky Božích poslů v podobě paprsků lásky. Jsou léčivé a přinášejí bohuľibé vibrace. Není možné to dosáhnout ihned.

Krok za krokem se zbavujeme nedobrých vlastností, až bude naše duše čistší, zářivější a začnou se rozvíjet dobré vlastnosti. Na prvním místě stojí pokora, kterou ztělesňují nejvyšší světelné bytosti: Ježíš, Marie a Josef. Také láska je božská síla přinášející velké a mocné účinky. Prosvětluje temnotu, rozpouští a vede vzhůru. Smutné utěšuje, hledajícím svítí, žíznícímu podá pohár pravdy. Osvobozuje od strachu, pochyb a nouze, vede ke světlu, blíže k Bohu.

Ó, nebeský Otče, prosím, naplň nás láskou, ať se staneme nástrojem Boží lásky na Zemi.

UZAVÍRÁNÍ AURY

nezveřejněný text Pavly Kašparcové

Denně jsme svědky útoků negativních sil, jejichž vysokou inteligenci mnohý člověk nesprávnými představami o věčném ohni, čertech a pekle zařazuje do oblastí bájí. Existence zla je však tvrdou životní realitou a síla nedobrych inspirací nízko vyvinutých fluidálních bytostí, jimž se většina lidí bez boje podřizuje, roste stále více. Pro svoje působení využívají životní sílu, kterou získávají z otevřené aury člověka.

Aura, energetický obal těla, je tvořena nesmírným množstvím mikroskopických částecek, které jsou v neustálém pohybu. Stahují se, nebo rozpínají. Rozpínáním dochází k otvírání aury nekontrolovanými pocity strachu, starostí, smutku, ale i velké radosti. Ztrátu životního ódu cítí člověk jako tělesné oslabování, duševní disharmonii, deprese, které se stupňují až k těžkým duševním onemocněním.

Nejúčinnější pomocí pro uzavírání aury je snaha o citovou a myšlenkovou vyrovnanost, kterou lze docílit jen důslednou myšlenkovou a citovou kontrolou. Odmítejte v začátku vše, co není správné, čím můžete škodit sobě nebo svým spolužijícím. Odmítejte zlo, zrcadlící se v nedobrych vztazích k bližním, bojujte proti vlastním nedobrym návykům a charakterovým slabostem.

Proste o pomoc při uzavření aury svého duchovního průvodce a používejte srdeční modlitbu, kterou ve svých myšlenkách denně, často opakujte: **„Má aura je uzavřena. Nic nedobrého nemá ke mně přístup!“**

Brzy se stane součástí vašeho vědomí a stále více budete schopni si uvědomovat a okamžitě odmítat nedobré inspirace, které se vás snaží ovládat. Máte-li dostatek důvěry k Bohu a v Jeho pomoc, nejsou-li vaše předsevzetí jen pouhými slovy, zůstanou vám strach a nízké charakterové vlastnosti stále více vzdáleny, protože kde je Láska a čistota, nemá místo nic, co je jim cizí.

Podle tohoto textu vyrobeno video a pod stejným názvem zveřejněno na youtube.com. Z archivu J. Zemanové.

CVIČENÍ K HARMONIZACI A POSÍLENÍ IMUNITY

nezveřejněný text Pavly Kašparcové

1. Ráno, hned po probuzení, obejmeme oběma rukama své tělo a oslovujeme ho svým jménem: "Moje milá Petro, objímám tě a zahrnuji svou vděčností a láskou za všechny služby, které mi prokazuješ. Společně vstupujeme do nového dne, plni síly a klidu, harmonie a zdraví, s jistotou v pomoc Boží při plnění všech úkolů."

Oslovení těla naším jménem používejme po celý den, při všech činnostech, zvláště při těch, které nekonáme rádi. "Moje milá Petro, je to těžké, ale my tento úkol dokážeme!" Nebo: "Toto jídlo, milá Petro, je zvláštní dar Boží. Prospěje nám!"

Toto oslovení zpevňuje svazek duše a těla a pozitivně ovlivňuje plnění každodenních povinností. Mohou je však využívat pouze lidé, kteří jsou s tímto přístupem vnitřně sladění.

2. Velmi účinná a osvědčená cvičení pro uvolnění a povzbuzení tělesných orgánů:

Sedíme vzpřímeně se zavřenýma očima a špičku palce a ukazováčku na obou rukách pevně přitiskneme k sobě a držíme po dobu dvou až tří minut. Tím harmonizujeme tělesnou činnost jednotlivých orgánů.

3. Při starostech, strachu, rozrušení nebo při depresi podržíme ve výšce pupečního důlku pravou ruku přes levou, takže se obě ruce dotýkají. Provádíme pohyb rukama těsně nad povrchem těla, aniž bychom se jej dotýkali, od břicha přes hlavu až k šíji. Tam ruce uvolníme a vrátíme se do výchozí pozice. Dýcháme pomalu, hluboce a říkáme si tiše: "Klid, harmonie, síla a láska proudí mým tělem. Jsem klidný a šťastný!" Toto cvičení slouží také k posilování obranyschopnosti neviditelného éterického těla.

4. Vyslovujme mentálně a "vdechujme" častěji během dne jméno Ježíš Kristus. V tomto jméně je koncentrována nesmírná energie, kterou pocítíme jako příliv vnitřní síly a uklidnění.

5. Významným pomocníkem a životní posilou je smích. Smích prozařuje naše tělo teplem kosmické energie, která nás tělesně a duševně osvěžuje a pozitivně nabíjí.

Vibrace smíchu uvolňují strach, duševní zábrany, křečovitost svalstva celého těla a umožňují játrům intenzivnější vylučování určitých škodlivých látek.

Smích ironizující, pramenící ze závisti, žárlivosti, s cílem zraňovat a zesměšňovat, vrací se však zpětně k nám a jeho nepříznivé energie nás poškozují.

Chceme-li zůstat zdraví, musíme se učit odpoutat od touhy stát v čele pozemského dění a snažit se více porozumět řeči vlastního ducha a duše. Ty nás spojují s kosmickým životem a otvírají perspektivy nových poznání, ke kterým jsme pod vlivem rozumu a jeho logiky doposud nenašli cestu.

Musíme se učit věřit, že síla našeho ducha je bezedný pramen nejen životního štěstí a naplnění, ale i zdraví pro naše tělo.

Cestu k tomuto poznání nalezneme prostřednictvím kontroly a ovládání vlastních myšlenek, představ, slov i skutků, prostřednictvím poznání vlastních slabostí, chyb, nedobrých návyků a předsudků.

Každá nemoc je učební proces ve smyslu duchovním, který musíme prodělat, abychom poznali a vyrovnali tyto slabosti a chyby, které nejsou v souladu s kosmickými zákony, které nazýváme též zákony Boží. Příčina každé nemoci vyrůstá ze základu porušení těchto zákonů.

Každá nemoc je z duchovního hlediska učební lekcí, kterou musíme absolvovat, abychom mohli odstranit určité chyby a nedostatky. Ty totiž představují nesoulad s kosmickými či božskými zákony.

Příčina každé nemoci tedy v podstatě spočívá v porušování těchto univerzálních zákonů života.

Z NAŠICH ZKUŠENOSTÍ

z internetové diskuse

K tomu, abych milovala a snažila se být nástrojem Krista a žít podle Jeho učení, nepotřebuji složitosti, ale mít otevřené srdce. Kdysi jsem se snažila jít ezoterickou cestou, různě pracovat na své intuici. Také jsem hledala způsoby, jak si zlepšovat mimosmyslové vnímání.

Ale když jsem došla k učení Krista a Jeho lásce, najednou jsem o nic takového už usilovat nemusela. Věděla jsem, že pokud je to vůle Boží a má to být má cesta, dary nadpozemského vnímání mi budou dány, ale pokud ne, a já bych se o jejich umělé otevírání snažila různými rituály nebo zasvěceními, mohlo by to mně i okolí jen ublížit a napojil by se na mne kdoví kdo. Ale to popisuji jen svůj příběh a cestu. Rozhodně to není míněno jako kritika, ani si nechci hrát na chytrou, jak by to měl dělat kdokoliv jiný.

Já čerpám informace, inspiraci a své směřování cesty životem zejména z Rozhovorů se životem. Z těchto brožurek na mne dýchá láska a pravdivost sdělení, snaha o pomoc lidským bratřím a také snaha nás varovat před různými úskalími lidské inkarnace. Nacházím tam vše, po čem má duše touží, a tyto brožury mne ladí na vlnu lásky a chuť pracovat na svých nectnostech a zdokonalovat dobré vlastnosti získané již v minulosti. Stále nám připomínají, jak je důležité nejen duchovní pravdy číst a mluvit o nich, ale také je žít a snažit se i ve fyzických tělech pomáhat druhým, ale také zdůrazňují sílu modliteb.

Jsou zde také informace o zrození Krista v těle Ježíše Nazaretského a v krátkosti o jeho životní pouti. Každý ať jde cestou, která je mu nejbližší a která ho naplňuje. Já si, s dovolením, ponechám tu svou a na té vaší vám přeji, ať kráčíte směrem přímo k Bohu.

Monika z Plzně